

Predica de la Krefeld

Duminică, 7 noiembrie 2004, ora 10⁰⁰

Ewald Frank

Și eu vă salut pe toți în Numele scump al Domnului. Este un privilegiu, este har că putem să ne adunăm în pace și liniște, fără să fim deranjați. Nu va fi întotdeauna așa. Lucrurile se vor schimba. Lucrurile se pot schimba foarte repede.

Și azi vreau să vă salut pe toți de pretutindeni din lume; mai ales pe prietenii noștri din Chile. Și eu nădăjduiesc că toți înțeleg bine: în slujba unui bărbat care predică evanghelia sunt momente deosebite, zile care au o însemnătate deosebită pentru el. Așa a fost în Chile. După două predici, 125 de frați și de surori au fost gata să fie botezați – aceasta a fost o zi făcută de Domnul, a fost clipa pe care a hotărât-o Domnul pentru ei. Și mă gândesc și la un cuplu care a vrut să fie 100% sigur că are loc un botez – ei au călătorit din Chile la Lima, Peru, cu autobuzul, 62 de ore pe străzile acelea rele, schimbând într-una la autobuze, ca să fie siguri – pentru că ei au știut că eu voi fi în Lima. Ei au vrut să fie siguri că pot fi botezați. Acestea sunt niște trăiri deosebite, și atunci curg și lacrimile când vezi cum Cuvântul Domnului îi atinge pe ai Săi, și aceștia îl și ascultă.

Vreau să nu uit să vă transmit toate salutarile – mai ales de la fratele Valstrem, din Finlanda, din Danemarca, și de la toți frații din întreaga lume, din Asia, din Răsăritul Îndepărtat, din Africa, din întreaga Europă. De asemenea fratele Etienne Jenton a sunat în dimineața aceasta, și frații noștri merg din nou în misiune, cred că în Haiti. Noi suntem atât de recunoscători pentru că Cuvântul este vestit. De asemenea când mă gândesc că oamenii vin din Slovacia, din Cehia, de pretutindeni, ca să asculte Cuvântul lui Dumnezeu. Ce răspundere avem noi în locul acesta... Suntem conștienți de faptul că

ceea ce se predică aici merge în toată lumea. Noi suntem conștienți de faptul că vestirea care are loc aici trebuie să reziste testului de Acolo, dinaintea tronului lui Dumnezeu. Nu poate să existe nici un punct care să nu se potrivească cu Dumnezeu și cu Cuvântul Său. Totul trebuie să se potrivească 100%. Aceasta nu este lucrarea unui om. Duhul lui Dumnezeu trebuie să lucreze aceasta. Același Duh care a dat Cuvântul, care i-a inspirat pe proroci, același Duh care a fost peste apostoli, se odihnește și peste noi. Și acest lucru ne duce înapoi la Isaia 61, și la Luca 4. Și Domnul nostru a deschis sulul cărții la Isaia și citea și a spus: „Duhul Domnului este peste Mine.” Duhul Domnului trebuie să fie peste toți aceia care deschid Scriptura. Cei ce citesc de aici trebuie să fie în stare să spună la fel cu Învățătorul: „Duhul Domnului este peste Mine.” Fie ca Duhul lui Dumnezeu să fie de asemenea peste toată adunarea, peste toți, astfel ca ungerea sfântă să vină peste fiecare. Chiar și cele șapte mesaje adresate celor șapte biserici trebuie să le înțelegem prin descoperire. Nu este scris „Cine are urechi să asculte ce zice mesagerul”, ci de șapte ori zice în cap. 2, în cap. 3, „Cine are urechi, să asculte ce zice Bisericilor Duhul.” Trebuie ca pur și simplu Duhul să fie Acela care ne vorbește prin Cuvântul Său.

Prietenii mei Hans Martin și sora Brigitte din Quebec sunt aici? Eu le urez bun venit într-un mod deosebit. Apoi urăm bun venit celor ce ne vizitează din Canada. Nădăjduiesc că nimeni nu se simte uitat. Fiți bineveniți cu toții, și fie ca Cuvântul lui Dumnezeu să ajungă la marginile pământului.

Noi nu credem în ceea ce se numește „voia întâmplării”. Noi credem că Domnul Dumnezeu îi călăuzește într-un mod minunat pe ai Săi. Credem de asemenea că noi am ajuns la timpul sfârșitului, și că acum se întâmplă lucruri care nu s-au întâmplat înainte, și că acum Cuvântul lui Dumnezeu este descoperit într-o asemenea claritate, ca niciodată înainte. Și aceasta pentru că noi avem nevoie acum de această claritate, pentru că acum are loc împlinirea prorociei biblice. Și noi nu putem să depindem de interpretări, ci avem Cuvântul prorociei care strălucește ca o lumină într-un loc întunecos.

Pe scurt, o veste foarte bună: am în fața mea Biblia în limba indoneziană, și pe primele pagini – noi am făcut aici copii din cap. 1, 2, și puțin din cap. 3. De acolo nu puteți vedea, dar pe aceste pagini este scris de 40 de ori cuvântul „Allah”. De 40 de ori numai pe aceste pagini, și de câteva mii de ori în Biblia aceasta. Și de când fratele nostru – un om care cunoaște limbi străine, un bărbat care trăiește în cea mai mare țară musulmană de pe pământ, a citit tractatul nostru... el face parte din Societatea Biblică, deci are o responsabilitate atunci când se tipărește o Biblie în limba indoneziană, sub conducere americană. Și de când a citit acest tractat el a tot cercetat și a constatat că noi am scris adevărul. Și a prezentat acest lucru la Societatea Biblică, și anume că Biblia ar trebui tipărită din nou fără să mai conțină în ea cuvântul „Allah”. Și în anul 2005 va fi publicată noua Biblie și toți credincioșii, de fapt toată creștinătatea de acolo, vor avea o Biblie corectă. Noi îi suntem așa de recunoscători lui Dumnezeu pentru că el are căi și mijloace de a lucra și vrea să dea claritate și în asemenea lucruri. Și pentru toți care se gândesc că noi vorbim doar așa aici, eu am literatură suficientă despre religia musulmană și despre ce s-a întâmplat în vremea aceea. Și pentru că am primit această informație... și de ce am primit această informație? Pentru că a existat un 11 septembrie 2001. Toți am putea să spunem aici „O, ce catastrofă: circa 3000 de oameni din 16 națiuni nu mai sunt, turnurile s-au prăbușit. A fost o nenorocire.” Dar Dumnezeu se folosește și de nenorociri ca să facă ceva bun din ele. Dușmanul dăruimă: Dumnezeu zidește. Și așa noi ne-am folosit de ocazia aceasta pentru a cerceta despre ce este vorba de fapt în această religie musulmană. Și iată că rezultatul a fost bun și deja a adus roade. Suntem foarte recunoscători lui Dumnezeu și pentru lucrul acesta, din toată inima.

Noi nu suntem aici ca să criticăm o religie, nici ca s-o înjosim, dar suntem aici ca să spunem că Dumnezeu nu s-a descoperit în nici o religie, ci numai în Isus Hristos Domnul nostru. Și numai cine-L are pe Fiul lui Dumnezeu are viața veșnică. Toți ceilalți au o religie, însă nu viața veșnică. Și noi toți știm că nici un om nu poate să trăiască veșnic decât dacă are viață veșnică. Și noi Îi suntem foarte recunoscători lui Dumnezeu în toate privințele.

Și eu amintesc câteva lucruri și despre Israel, în câteva propoziții. În legătura cu călătoria noastră în Israel, cu voia lui Dumnezeu, în anul ce vine, dacă Domnul mai întârzie din 2 până în 13 mai. Și îi invităm în special pe toți tinerii și pe toți care pot să-și planifice timpul atunci. Dar în această legătură trebuie spus de asemenea că evreii, care după trup erau Israel, n-au recunoscut ziua cercetării lui Dumnezeu. Domnul a venit la ai Săi, dar ai Săi nu L-au primit. Și cu același drept cum spunem că Dumnezeu nu a înființat nici o religie, și că El nu se găsește în nici o religie, tot așa trebuie să spunem fără reținere că Dumnezeu nu este nici în religia creștină și nici în cea iudaică. Cine are numai o religie nu-L are pe Dumnezeu. Și eu scriu în noua scrisoare circulară: pe 11 septembrie anul acesta, mai ales mas media din SUA s-a referit la faptul că America, SUA, este o țară care „este puternic legată de Dumnezeu prin religie”. Dacă s-ar fi spus numai că este „puternic legată cu Dumnezeu”, atunci poate aș fi trecut cu vederea. Dar s-a spus: „puternic legată de Dumnezeu prin religie.” Și atunci eu trebuie să spun că nu există nici o legătură cu Dumnezeu prin religie. Fiecare religie desparte de Dumnezeu. O unire cu Dumnezeu este numai acolo unde Dumnezeu S-a unit cu noi. Și Dumnezeu era în Hristos și a împăcat lumea cu Sine.

Și în legătura aceasta m-am gândit la cele două Talmuduri. La ce-i folosește unui evreu Talmudul de la Ierusalim? La ce este bun pentru un evreu Talmudul din Babilon? Prin acestea oamenii sunt depărtați de ceea ce a spus Dumnezeu, și oamenii sunt conduși în interpretările rabinilor. Iar acum se întâmplă exact contrarul: noi suntem scoși acum din toate interpretările și suntem conduși înapoi în Cuvântul Domnului. Pentru că cerul și pământul vor trece, dar Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în veci.

Doar încă o observație în această legătură, despre ce s-a întâmplat în anul 627, când la Yatrip toți evreii de acolo au fost uciși de musulmani. Și știți de ce? Pentru că evreii tot subliniau că înaintea venirii lui Mesia va veni mai întâi prorocul Ilie. Ei au subliniat deseori lucrul acesta. Iar Mohamed care era analfabet și ai cărui trei fii au murit la scurt timp după ce s-au născut, i-a suspectat pe evrei pentru moartea fiilor lui. Dar punctul principal este că el dintr-o dată s-a dat

drept prorocul Ilie. Evreii așteptau prorocul care să vină înaintea zilei celei mari a Domnului și deodată lui Mohamed i-a venit ideea că el este prorocul acela. Și desigur că evreii au respins pretenția lui, și apoi a urmat răzbunarea, în anul 627, când toți evreii de acolo, cu femei și copii, au fost uciși. Eu m-am gândit mult la Matei 17: după ce au coborât de pe muntele schimbării la Față, ucenicii își întreabă Învățătorul: „Oare de ce zic cărturarii că întâi trebuie să vină Ilie?” Ilie și Moise au fost pe muntele schimbării la Față, și acum urmează întrebarea: „Oare de ce zic cărturarii că întâi trebuie să vină Ilie?” Și Domnul nostru a răspuns cu înțelepciune: „Ilie va veni” și după aceea El spune „Ilie a și venit.” Și ei au înțeles că ceea ce așteptau ei se împlinise, și ce urmează după aceea la sfârșitul timpului de har se va împlini atunci. Ambele lucruri au fost cuprinse: „Ilie vine mai întâi și așează din nou toate lucrurile” și după aceea El a trebuit să le spună: „Dar vă spun că Ilie a și venit, și ei nu l-au cunoscut, ci au făcut cu el ce au vrut.” „Ucenicii au înțeles atunci că le vorbise despre Ioan Botezătorul.” Dar evreii în general nu au recunoscut lucrul acesta; numai aceia care au primit descoperirea de la Dumnezeu că bărbatul acesta este cel ce pregătește calea, despre care este scris „Iată, voi trimite pe solul Meu; el va pregăti calea înaintea Mea.” Și de aceea subliniem că mai întâi trebuie să existe o făgăduință și după aceea urmează împlinirea. Vai de acela care nu recunoaște făgăduința: el este de asemenea în pericol să nu vadă împlinirea acesteia. Mai întâi trebuie recunoscută și văzută făgăduința, înainte ca cineva s-o vadă împlinindu-se. Hmmm... „Amin”- ul acesta vine cam târziu. Cam târziu. Dar este foarte important: la ce folosește azi dacă mulți vorbesc despre aceasta... Ieri după adunare am discutat cu un frate iubit care a fost mult în SUA. La ce folosește dacă cineva spune: „A fost un om trimis de Dumnezeu cu o slujbă extraordinară.” Se pot scrie cărți întregi despre acest lucru, se pot scrie articole... Cine nu are acceptul interior prin descoperire, că Dumnezeu a împlinit o făgăduință prin prorocul acesta... dacă noi nu putem crede acest lucru, atunci urechea noastră nu este deschisă pentru mesaj. Numai atunci când noi recunoaștem din Scriptură că Dumnezeu Însuși a spus: „Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie, înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată.” Și după aceea este treaba lui Dumnezeu pe cine

folosește pentru o slujbă. Nici un proroc nu i-a cerut lui Dumnezeu: „Mă poți folosi? Aș vrea ca Tu să mă trimiți.” Nu. Nici unul n-a vrut să meargă, dar ei au fost nevoiți să se ducă, pentru că au fost chemați. O chemare este legată de o trimitere, și o trimitere este legată de o făgăduință. Și de aceea noi suntem copii ai făgăduinței, care credem Cuvântul făgăduinței, și care am primit și posedăm Duhul făgăduinței care ne călăuzește în tot adevărul. Și atunci devine realitate „Dar voi ați primit ungerea din partea Celui sfânt, și știți orice lucru”. Aceeași ungere care a fost peste proroci, peste Domnul nostru și peste apostoli trebuie să fie și peste noi ca să vedem același Cuvânt în felul în care l-au văzut ei, să-l înțelegem prin descoperire exact așa cum l-au înțeles și ei.

Vă rog credeți-o: noi nu am urmat basme meșteșugit alcătuite, noi n-am adăugat nimic Cuvântului lui Dumnezeu și nici nu permitem ca în prezența noastră să fie adăugat ceva la Cuvânt. În mijlocul nostru Cuvântul Domnului să fie găsit în toată curăția, claritatea și adevărul, până când Biserica Mireasă ajunge la desăvârșire și de la credință la vedere. Noi primim pe de o parte slujba fratelui Branham sută la sută, dar la fel, pe de altă parte respingem toate învățăturile care au fost introduse și răspândite după plecarea lui acasă. Nu primim decât învățătura care deja a fost scrisă în Scriptură. Din acest motiv noi am fost înțeleși greșit, dar aceasta este poziția noastră în fața lui Dumnezeu în Cuvânt. Și vrem ca toată lumea să respecte poziția noastră înaintea lui Dumnezeu. O spun din nou: eu nu aș fi avut azi o slujbă dacă nu ar fi fost slujba fratelui Branham. Eu n-aș fi fost azi aici, și probabil că nici voi, dacă Dumnezeu nu ar fi plănuit așa dinainte, iar apoi când a venit vremea El ne-a atras atenția spre aceasta astfel ca noi să putem să înțelegem și să avem parte de lucrarea lui Dumnezeu așa cum se întâmplă aceasta în continuare. Și ieri seară am spus: cine vorbește numai despre o slujbă deosebită – se poate vorbi despre Stâlpul de Foc... și cât de recunoscător sunt eu lui Dumnezeu: eu însumi am văzut ce s-a întâmplat în prezența Luminii: eu nu am văzut lumina Stâlpului de Foc, dar de repetate ori am văzut efectul Acestuia. Când fratele Branham a spus: „Acum lumina este peste tine” sau „Lumina este acolo”, același Stâlp de Foc și de Nor a fost tot

timpul cu Moise și cu Israelul. Același Stâlp de Foc și de Nor a fost tot timpul cu fratele Branham. El a fost un om trimis de Dumnezeu, un proroc făgăduit. Dar după plecarea lui Moise a început o nouă fază. Acolo nu mai ajuta la nimic ridicarea unui monument comemorativ al unui mare proroc, un proroc căruia Dumnezeu i-a vorbit față în față. Atunci Cuvântul descoperit de Dumnezeu a fost pus în chivotul legământului, și numai după aceea a urmat împlinirea efectivă a făgăduinței: „Pământul pe care calci ți l-am dat ție și urmașilor tăi pentru totdeauna.” Și numai după aceea a urmat trecerea Iordanului. Cu siguranță că eu nu mă pot văieta că nu mai este aici Stâlpul de Foc. Nici nu pot să mă vait că Dumnezeu a luat prorocul prea devreme. O, cum am plâns eu. Am plâns două ore certându-mă cu Dumnezeu și întrebându-l cum s-a putut întâmpla acest lucru. „Cum de Ți-ai luat acasă slujitorul?” Dar în seara înmormântării, în camera mea un glas mi-a vorbit în inimă: „Acum a sosit timpul tău, ca să dai hrana depozitată.” Aveam pe atunci un serviciu foarte bun. Primul lucru pe care l-am făcut a fost că am demisionat. După ce m-am întors în Germania am demisionat pentru că am știut că acum mesajul dumnezeiesc trebuie dus în toată lumea. Dumnezeu cu adevărat a planificat mai înainte toate detaliile fără ca măcar să mă întrebe. Și frați și surori, credeți-mă, și voi sunteți în planul lui Dumnezeu. Voi nu sunteți aici la voia întâmplării. Voi nu credeți pentru că ați vrut voi să credeți. Voi credeți pentru că ați fost predestinați înaintea întemeierii lumii ca să credeți așa cum zice Scriptura. Și nu numai să ne uităm înapoi, ci să înaintăm. Și astfel îi mulțumim Domnului pentru toate cuvintele Sale, pentru totul, pentru toate legăturile pe care ni le-a arătat.

Și să spun și acest lucru aici înainte de a citi niște versete. Noi tocmai am ajuns la timpul sfârșitului, și de aceea Dumnezeu Își descoperă Cuvântul, și de asemenea Cuvântul prorociei, care desigur că mai înainte nu s-a putut decât să fie interpretat. Căci fără descoperire omul nu poate să facă nimic, decât să interpreteze. Dar în clipa descoperirii nu mai sunt necesare nici un fel de interpretări. Și acest lucru poate fi adus aici ca o comparație: așa cum Dumnezeu nu se unește cu omenirea prin religie, și așa cum oamenii sunt despărțiți

de Dumnezeu prin religii, fiind ținută în acestea ca în niște închisori, lăsați-mă să spun astăzi că și interpretările despart de Dumnezeu pentru că acestea nu vin de la Dumnezeu. Numai Cuvântul care a fost la început, care vine de la Dumnezeu, numai acesta ne unește cu Dumnezeu. Și aici ar putea fi invitați toți frații care se referă la mesajul timpului de sfârșit, și ați fi uimiți ce fel de învățături circulă numai pentru că fratele Branham a făcut o afirmație undeva și această afirmație a fost înțeleasă greșit, pentru că afirmația care se găsește pe pagina 72 în cartea în limba engleză nu a fost comparată cu afirmația de pe pagina 74 din aceeași carte. Cum este cu Biblia, tot așa trebuie să facem cu predicile fratelui Branham. Nu poți să zidești pe o afirmație la fel cum nu poți să spui numai că în Mat. 28:19 este scris și este scris. Și este scris așa cum este scris, dar fără descoperire poți să insiști pe literă. Poți să insiști o mie de ani pe literă: fără descoperire repeți doar ce este spus, fără să împlinești ce a fost de fapt poruncit. Tot așa poți lua citate... Și când mă gândesc la cele 30 de citate ale fratelui Branham pe care le-a făcut el înainte de deschiderea pecetilor, pe 30 decembrie 1962, citate care vorbeau despre ceea ce aștepta el, despre ceea ce puteau să însemne lucrurile. Eu n-am ce să fac cu „s-ar putea să fie”. Mie-mi trebuie o făgăduință, îmi trebuie ceva ce să pot să pipăi cu privire la Cuvântul vieții – eu trebuie să pipăi așa ceva. Și frații nu deosebesc că fratele Branham a avut în 22 decembrie vedenia aceasta minunată despre arătarea norului supranatural împreună cu aceste șapte bubuituri de tunet. Și cu aceste șapte bubuituri de tunet s-a coborât și norul supranatural. Dar lucrul acesta nu a fost împlinirea Apocalipsei 10, pentru că până și Apoc. 5 era încă la viitor. Cartea era închisă în 28 februarie 1963 și a fost deschisă numai după aceea. Și în Apoc. 10 Domnul coboară la mult timp după aceea, cu cartea deschisă în mână.

Frați și surori, sfânta Scriptură trebuie citită corect și gândurile personale trebuie lăsate acasă și acestea trebuie folosite acolo unde este nevoie de ele, dar nu atunci când citim Scriptura. Și apoi se merge atât de departe încât frații își permit să pună Biblia deoparte. Atunci lucrurile devin foarte serioase în mine și în jurul meu. Și atunci mă gândesc la două versete pe care trebuie să le ținem în minte – toți

oamenii binevoitori din lume trebuie să le țină în minte și să dorească să dea dreptate lui Dumnezeu: toți să citească Matei 21, despre intrarea Domnului nostru în Ierusalim, când s-a împlinit Zaharia 9:9. Ei strigau „Osana” și luau ramuri din copaci și le presărau pe drum. Și știți ce s-a întâmplat după aceea? Mai întâi este scris „Iată că Împăratul tău vine la tine.” Domnul nu s-a așezat pe scaunul de domnie ca Împărat, ci mai întâi a mers în Templu și a început să facă curățenie acolo, i-a biciuit pe schimbătorii de bani, le-a răsturnat mesele: El făcea rânduială în Casa Lui. Dacă noi credem că Dumnezeu s-a descoperit în timpul nostru atunci împreună cu acest lucru trebuie să fie restituită și rânduiala divină în biserica Domnului. Nu poți să spui numai „Osana ...! Binecuvântat este Cel ce vine în Numele Domnului!” Nu ajunge! Nu ajunge să spui că s-a împlinit prorocia biblică. Trebuie să ai parte de acest lucru, să fii tu însuși o parte din această împlinire. Numai așa intrăm în posesia binecuvântărilor pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru noi.

Noi îi mulțumim lui Dumnezeu pentru trimiterea tuturor slujitorilor și prorocilor Lui. Îi mulțumim lui Dumnezeu mai ales pentru slujba fratelui Branham. Și dacă putem să facem aici și următoarea observație: după cât cunosc eu Biblia, nici un proroc nu a avut această slujbă extraordinară pe care a avut-o fratele Branham. Nici Pavel, nici Petru, nici Ioan botezătorul. În slujba aceasta s-a repetat ceea ce a făcut Domnul nostru când a fost aici pe pământ. Acesta a fost semnul lui Mesia. Același lucru s-a repetat în același fel în slujba fratelui Branham: lucrarea supranaturală a lui Dumnezeu se întâmpla pe loc. Toți marii evangheliști îi pot consola pe oameni, și după rugăciune îi trimit acasă spunându-le „Crede numai, totul va fi bine. Vindecarea ta va avea loc.” Dar este cu totul și cu totul altceva când un bărbat al lui Dumnezeu stă înaintea a 8.000 sau 12.000 sau 16.000 sau 300.000 de oameni cum a fost în Bombay și în Durban în Africa de Sud, și apoi citește Cuvântul din Ioan 14:12 „lucrările pe care le-am făcut Eu le veți face și voi; ba încă veți face altele și mai mari decât acestea” și când același bărbat spune „Așa cum Evrei 13:8 este adevărat, Isus Hristos – Același ieri și azi și în veci, tot așa este adevărat și Ioan 14:12. Eu o cred.” Și Dumnezeu a împlinit-o.

Dumnezeu Și-a împlinit Cuvântul. Nu a fost „marea slujbă a unui proroc” ci a fost Însuși Domnul care prin Duhul Sfânt a dat descoperiri, Care Și-a dovedit Cuvântul Său, și prin aceasta a avut loc o legitimare divină. Și dacă Domnul Însuși coboară în norul sau în Stâlpul de foc, și dă o dovadă supranaturală, atunci nu avem nevoie de nici un cărturar și fariseu care probabil că poate să ne spună dacă bărbatul a fost sau nu a fost trimis de Dumnezeu. Noi nu putem să mergem la necredincioși ca să primim de la ei un răspuns despre slujbele date de Dumnezeu. Noi trebuie să venim la Dumnezeu și să avem răspunsul din partea lui Dumnezeu și atunci este întotdeauna răspunsul corect.

Acum să trecem la cercetarea unor versete scumpe. Am auzit deja în Cuvântul de introducere, din Evrei 12, că avem un mare nor de martori, martori adevărați, cum este scris în Isaia 43: „Voi sunteți martorii Mei”; cum a spus Domnul nostru în Fapte 1: „și-Mi veți fi martori”. Dar în legătură cu aceasta este scris: „rămâneți în cetate până veți fi îmbrăcați cu putere de sus.” Frați și surori, o slujbă adevărată de martor poate să aibă loc numai acolo unde întreaga biserică este umplută cu putere de sus. Puterea pătrunzătoare nu este în volumul vocii predicatorului ci în ungerea care însoțește Cuvântul descoperit, pentru ca acesta să fie descoperit fiecăruia în parte.

Și după aceea direct în Evrei 11 avem mărturia tuturor eroilor credinței. Putem citi desigur de la v. 32. Acolo sunt enumerați toți eroii credinței și după aceea urmează cap. 12. „Și noi, dar, fiindcă suntem înconjurați cu un nor așa de mare de martori” – oameni care au fost martori la ceea ce a făcut Dumnezeu pe pământ în timpul lor, cu ei și cu alții. Și suntem recunoscători că și noi putem fi martori a ceea ce a făcut Dumnezeu în timpul nostru. Apoi venim în Evrei 11:9: „Prin credință a venit și s-a așezat el în țara făgăduinței, ca într-o țară care nu era a lui, și a locuit în corturi, ca și Isaac și Iacov, care erau împreună moștenitori cu el ai aceleiași făgăduințe.” O, cum aș dori ca Dumnezeu să mă lase să reușesc să vă arăt legătura importantă între făgăduință, și mai întâi să locuiești în această făgăduință, să fii mai întâi găsit în făgăduință, și după aceea să mergi spre împlinirea ei. Mai întâi noi suntem purtători ai făgăduinței, iar în clipa împlinirii,

făgăduința ne poartă în împlinire pe noi, cei care am purtat-o. Acesta este planul de mântuire al Dumnezeuului nostru. Laudă fie adusă Domnului nostru. Avraam nu a primit numai o făgăduință, ci el s-a așezat în țara făgăduinței ca să fie sigur că este acolo unde aparține și făgăduința, și unde se va împlini făgăduința. Ca să fie sigur că el este acolo! Aleluia! Binecuvântat fie Numele Domnului!

Lumea întreagă poate să spună: „Ha: acolo în Krefeld... ce se întâmplă cu oamenii aceștia? Ei nu aparțin nici unei denominațiuni. Ei nu aparțin Alianței Protestante. Ei nu aparțin Consiliului Mondial al Bisericii. Ei nu aparțin de nicăieri. Este doar un grup separat care nu vrea să aibă nimic de-a face cu toți ceilalți.” Am ales noi lucrul acesta? N-a fost la fel și cu Israelul? AȘA VORBEȘTE DOMNUL în Deuteronom: „Nu pentru că sunteți un popor mare, pentru că voi sunteți cel mai mic dintre toate popoarele, ci pentru că Eu v-am iubit, de aceea v-am ales.” Aleși datorită iubirii! Și după aceea a urmat condiția: „Nu vă amestecați cu neamurile.” Și cine vrea s-o știe cu exactitate poate să citească în Iosua: Avraam a trăit de cealaltă parte a Eufratului și slujea cu tatăl său Terah altor dumnezei. Dar când Dumnezeu l-a scos din toată idolatria și când i S-a descoperit ca singurul Dumnezeu viu, atunci s-a terminat cu el: el nu s-a mai uitat niciodată înapoi, nu s-a mai întors înapoi niciodată, ci a crezut ce i-a făgăduit Dumnezeu. El n-a știut calea, dar Dumnezeu a știut-o. Dumnezeu a știut calea. Dumnezeu a știut destinația, și Avraam a fost călăuzit de Duhul lui Dumnezeu.

La fel este cu noi toți. Cu toții am fost de partea cealaltă, înecați în doctrina trinitară, în botezul trinitar, și în tot felul de rătăcirii pe care cu greu ți le poți închipui. Dar apoi i-a plăcut lui Dumnezeu să trimită un mesaj de chemare afară și de despărțire prin har: „Voi, poporul Meu, ieșiți din mijlocul lor, și despărțiți-vă de ei, ...; nu vă atingeți de ce este necurat.” Și apoi venim la Mal. 3 „Îmi vor fi o comoară deosebită, în ziua pe care o pregătesc Eu.” Aceasta este făgăduința. Dumnezeu desparte! Cuvântul „ecclesia” înseamnă „cei chemați afară” și de fapt este scris în Vechiul Testament. Este scris pentru prima dată în Exod 12 – „un grup de oameni chemat afară, separat” a format biserica Domnului, ecclesia, cei chemați afară. De

fapt cuvântul înseamnă „cei chemați afară printr-o vestire”. Mai întâi vine vestirea, anunțul, apoi ieșirea afară, chemarea afară, și apoi adunarea (strângerea) celor chemați afară, ca ei să audă Cuvântul Domnului.

Și, frați și surori, scumpi prieteni, la fel este acum cu noi. Noi am fost chemați afară din toate rătăcirile și din toate doctrinele străine, nu ca să aducem din nou înăuntru rătăcirii noi și noi doctrine străine. Noi trebuie să fim atenți și să rămânem în Cuvântul adevărului până la sfârșit. Sunt două versete referitoare la acest lucru: în epistola lui Ioan se vorbește despre ungere și despre Cuvântul în care trebuie să rămânem. 1 Ioan 2:14: „V-am scris, părinților, fiindcă ați cunoscut pe Cel ce este de la început. V-am scris, tinerilor, fiindcă sunteți tari, și Cuvântul lui Dumnezeu rămâne („tot timpul” – în germană) în voi, ... și Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în voi” fără întrerupere. Deci nici o deschidere către o interpretare, ci „Dacă rămâneți în Mine, și dacă rămân în voi cuvintele Mele”. Știți voi că mulți percep în mod greșit dragostea lui Dumnezeu? Ei cred că dacă cineva are dragostea lui Dumnezeu atunci ar trebui să creadă tot ce spune altcineva. Dar aceasta nu este percepția și convingerea mea despre dragostea lui Dumnezeu. Convingerea mea este că dragostea lui Dumnezeu este dragostea pentru adevăr – pentru adevăr. Și Cuvântul lui Dumnezeu este adevărul. „Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul.”

Dacă vorbesc prea tare vă rog să-mi spuneți. Dar pur și simplu mă mișcă: inima mea este plină. Noi purtăm o răspundere pentru poporul lui Dumnezeu din acest timp. Și noi nu putem tolera lucrurile false: „Fratele cutare așa și-așa...” Eu nu-mi voi deschide niciodată gura ca să menționez numele unui frate. Niciodată. Eu n-am făcut acest lucru în cei 42 de ani de slujbă. Dar îmi voi deschide gura ca să predic adevăratul Cuvânt al lui Dumnezeu. Să lovească pe oricine-ar lovi, indiferent cine-ar putea să fie acesta. Oamenii pot să vadă singuri după aceea cui i se potrivește.

De exemplu, învățătura principală între aceia care disprețuiesc Cuvântul este că Domnul a venit deja. Trebuie să-ți închipui lucrul acesta. Și după aceea ei spun că „prorocul a spus că îngerul din Apoc.

10 coboară când al șaptelea mesager este pe pământ.” Și atunci ei au o acoperire, fără să le pese de Cuvântul lui Dumnezeu și de ceea ce este legat de revenirea lui Hristos. Biblia se închide și ei se caută ceva citate care li s-ar potrivi și zidesc o structură de minciuni. Eu o spun azi aici: când vine Domnul noi plecăm. Schimbarea are loc într-o clipeală. Și dacă cineva spune că Hristos a venit în Arizona, atunci eu trebuie să spun că în Biblia mea este scris ca AȘA VORBEȘTE DOMNUL: „dacă vă vor zice: „Iată-L în pustie”, să nu vă duceți acolo!” Dar Scriptura trebuie să se împlinească în fiecare aspect. Datul din cap nu este suficient. Dumnezeu vrea ca noi să-i mulțumim că am rămas smeriți și credincioși adevărului. Și acesta este de asemenea harul lui Dumnezeu; nu este meritul meu sau al vostru.

Deci, adevărul să rămână în noi tot timpul. Nu ca un musafir, care ne vizitează în adunare și este prezentat prin vestire, ci acesta să locuiască în noi, să rămână în noi, astfel încât noi să fim pătrunși de Cuvântul adevărului. Iar aceia care cad în rătăcirii merg din rătăcire în rătăcire pentru că ei nu au primit dragostea pentru adevăr. De asemenea și acesta este un dar al lui Dumnezeu, și anume să iubești Cuvântul lui Dumnezeu, să-l iubești din toată inima și să-l primești. Dar la fel cum este scris ca în noi Cuvântul să rămână totdeauna, tot așa este scris ca ungerea să fie permanent peste noi și în noi, și cu noi. Eu citesc din același capitol, 1 Ioan 2:26: „V-am scris aceste lucruri în vederea celor ce caută să vă rătăcească.” Da. Acesta este un bărbat adevărat al lui Dumnezeu, un apostol, un trimis – el scrie, el avertizează în legătură cu „aceia care caută să vă rătăcească.” Cuvântul acesta are valabilitate și în timpul nostru. V. 27: „Cât despre voi, ungerea, pe care ați primit-o de la El, rămâne („tot timpul” – în germană) în voi.” Mai întâi este scris căci Cuvântul rămâne în voi, iar apoi ungerea rămâne în aceia care au primit Cuvântul. Aleluia! De mai mult nu avem nevoie. Dacă Cuvântul și ungerea rămân peste noi și în noi, atunci Dumnezeu va fi cu noi. Ceea ce avem noi nevoie este numai puțină răbdare, puțină răbdare, până ce și noi am împlinit voia lui Dumnezeu, și așa Domnul își poate împlini ultimele făgăduințe. Citesc din nou v. 27: „Cât despre voi, ungerea, pe care ați primit-o de la El, rămâne („tot timpul” – în germană) în voi, și n-aveți trebuință să

vă învețe cineva;” Nu trebuie să vină nici un frate care să spună: „Dumnezeu mi-a descoperit cutare lucru.” Fiecare descoperire ce vine de la Dumnezeu este spre folosul întregului popor al lui Dumnezeu, prin aceeași ungere din același Cuvânt. Și numai atunci noi toți suntem învățați de Dumnezeu și ajungem la unirea credinței și a cunoștinței Fiului lui Dumnezeu.

Bărbatul care aproape că a scris numai despre dragoste, cel mai iubit apostol al lui Isus, apostolul Ioan cel preaiubit, el scrie despre antihrist. Prin Duhul lui Dumnezeu el informează despre tot ce va veni. Și deja în vremea aceea lucrurile erau acolo. Dumnezeu nu a vrut ca noi să rămânem în eroare, și nici ca noi să intrăm din nou în rătăcire, ci ca noi să fim proprietatea lui Dumnezeu, născuți din nou la o nădejde vie. Și după cum Dumnezeu era în Hristos și ne-a împăcat cu Sine prin sângele Lui vărsat pe crucea de pe Golgota, tot atât de sigur viața dumnezeiască din sângele Domnului a fost manifestată în noi. Pentru că El trăiește vom trăi și noi. În El era viața, și viața era lumina oamenilor.

Și de aceea, cum s-a amintit la început, este scris că „Cine are pe Fiul, are viața;” Iar în 1 Ioan 5:20 este scris că „El este Dumnezeul adevărat și viața veșnică.” Întotdeauna se face legătura de la un cuvânt la celălalt. Nu este o teorie, ci o realitate divină să fie în poporul Său.

Deci, Cuvântul să rămână în noi, și ungerea pe care am primit-o. Frați și surori, noi avem nevoie de botezul Duhului. Noi avem nevoie de botezul Duhului. NOI AVEM NEVOIE DE BOTEZUL DUHULUI SFÂNT. Noi trebuie să fim umpluți cu Duhul Sfânt. Aceasta este porunca acestui ceas. Și cine vrea s-o citească, lucrul acesta a fost cuprins în prima predică pe care a predicat-o Petru în ziua de Rusalii: „Pocăiți-vă, și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh. Căci făgăduința aceasta” – făgăduința, făgăduința! - „Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri, și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul, Dumnezeul nostru.” Ne-a chemat El afară? Ne-a chemat El? Atunci noi să ascultăm și să Îl urmăm făcând pasul botezului în apă, iar după aceea noi trebuie doar să primim în noi făgăduința, spunând:

„Doamne, Doamne iubit, eu mi-am făcut partea mea. Tu mi-ai dat Cuvântul Tău. Tu mi-ai vorbit, Tu m-ai chemat...” Și atunci se împlinește. Recunoașteți că Duhul lui Dumnezeu vă călăuzește la pocăință. Noi nu avem cunoștință de păcat și nu ne pocăim decât dacă Duhul lui Dumnezeu ne face conștienți de păcat și ne dă pocăință. Și El ne ajută să venim la Domnul și să primim iertare și să fim botezați. Iar după aceea botezul Duhului ne este asigurat, este o făgăduință. Și de asemenea în această legătură ne putem spune unii altora că suntem copii ai făgăduinței, și anume „Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri, și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul, Dumnezeul nostru.” Acum El îi cheamă pe ultimii. Numărul va fi deplin, și la scurt timp în fața noastră este o revărsare a Duhului Sfânt. Și eu o spun din nou: fie ca Dumnezeu să pună în noi o asemenea dorință, o asemenea foame încât noi să-i arătăm Cuvântul Lui, și să-I spunem: „Doamne scump, prin prorocul Tău Ioan ai vestit: „eu vă botez cu apă, spre pocăință; dar Cel ce vine după mine, este mai puternic decât mine...El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc.” Și EL Își are lopata în mână ca să-și curețe aria și să facă rânduială.

Frați și surori, fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu își are locul lui. Și noi îi mulțumim Domnului pentru fiecare verset, pentru că toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu și de folos ca să învețe. Așa este scris în 2 Tim. 3:16.

Haideți să cuprindem despre ce a fost vorba astăzi aici. Dumnezeu nu este unit cu omenirea prin religii. Religiiile au despărțit omenirea de Dumnezeu. A fost numai o singură descoperire personală a lui Dumnezeu pentru mântuirea noastră, și aceasta s-a întâmplat în Isus Hristos. El a fost Dumnezeu descoperit în trup, socotit neprihănit în Duhul, vestit în lume, primit sus în slavă. Și El va reveni pentru a-i lua pe ai Săi acasă. În El, singurul Fiu zămislit al lui Dumnezeu, noi am fost împăcați cu Dumnezeu, ca să reprimăm dreptul nostru de întâi născuți. Așa cum El a fost predestinat să moară pentru noi, tot așa și noi suntem predestinați să înviem cu El și să trăim cu El. Căci El spune: „pentru că Eu trăiesc, și voi veți trăi.”

Punctul doi: nu doar să ne uităm în urmă la ceea ce făcut Dumnezeu mai ales din 1946 până în 1965. Ci să vedem continuarea, să vedem cum s-a îngrijit Dumnezeu ca mesajul să nu fie îngropat împreună cu prorocul, ci mesajul este dus în întreaga lume. Ascultați lucrul acesta, toate popoarele: Dumnezeu ne-a dăruit prin harul Său mesajul profetic care cuprinde toate învățăturile și corecturile. Noi nu suntem aici în numele unui proroc, sau în numele unui apostol, ci noi suntem aici în Numele lui Isus Hristos Domnul nostru, ca să ascultăm și să vestim Cuvântul adevărat și clar al lui Dumnezeu. Și toți cei care sunt iertați de Dumnezeu, urechea lor este deschisă ca să asculte ceea ce zice Duhul bisericilor. Și după aceea noi suntem într-un echilibru cu mesajul și mesagerul, cu Vechiul și cu Noul Testament, cu apostolii și cu prorocii. Atunci nu mai este nici o împotrivire în noi, nu mai sunt învățături noi, ci suntem aduși înapoi la început, la original. Și numai când au fost reasezate toate lucrurile în poziția corectă, atunci Dumnezeu își va turna Duhul Său, și aceasta se va face într-o plinătate ca niciodată înainte. Noi vom sări de bucurie mulțumindu-i lui Dumnezeu din toată inima. Dar între timp haideți să ne lăsăm corecți. Vă rog, nici un om să nu creadă aici că el n-are nevoie de corectare. Noi toți ne adunăm aici ca să fim corecți, ca să fim învățați de Dumnezeu, ca să ajungem prin aceasta la unirea credinței și a cunoștinței Fiului lui Dumnezeu.

Domnul Dumnezeu care a plănuیت toate lucrurile de la început până la sfârșit, El să aibă calea Sa cu noi în țara aceasta, în toată Europa, în răsărit și în apus, în sud și-n nord, pe toate continentele. Fie ca El să vorbească poporului Său și toți cei ce fac parte din poporul Său, fie ca ei ca odinioară poporul lui Israel, să se întoarcă la Cuvântul care a ieșit din Ierusalim, să primească Cuvântul ce a ieșit de pe muntele Sionului – din gura prorocilor, din gura Domnului, și din gura apostolilor. Dumnezeul Atotputernic, Dumnezeul lui Avraam, Isaac și Iacov, care a dat făgăduințe, și care veghează asupra lor ca să le îplinească, fie ca El să dea har ca noi să primim toate făgăduințele, să le credem, și să fim conduși în împlinirea lor. El a făgăduit, și El o va face. Binecuvântat să fie Numele Său minunat acum și în veșnicie. Amin.

Să ne ridicăm și să mulțumim împreună Domnului. Poate cântăm cântarea „Numai să crezi.”

Ne aplecăm capetele, rămânem într-o rugăciune liniștită. Aș vrea să întreb azi dacă este cineva căruia Cuvântul i-a vorbit, care vrea să-și dedice viața sa Domnului, care este gata să lase calea largă și între pe poarta cea strâmtă și să umble după aceea pe calea îngustă care duce la viață. Și Isus Hristos Domnul nostru spune „Eu sunt Calea, adevărul și viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin mine.” Și iarăși este scris: „Tot ce-Mi dă Tatăl, va ajunge la Mine.” Și din nou este scris: „Eu am păzit pe aceia, pe care Mi i-ai dat; și nici unul din ei n-a pierit, afară de fiul pierzării, ca să se împlinească Scriptura.”

Frați și surori, scumpi prieteni, decizia lui Dumnezeu nu se schimbă. El ne-a ales înaintea întemeierii lumii ca să fim fii și fiicele lui, după plăcerea voii Sale. El este prezent astăzi. Noi toți I-am reamintit Domnului făgăduința și am primit aceste făgăduințe în interiorul nostru, și anume ca Cuvântul să rămână permanent în noi, și ungerea de asemenea să rămână permanent în noi, ca să nu fie nici o întrerupere prin nici o interpretare. Sunteți de acord cu acest lucru? Sunteți de acord cu acest lucru? Ca noi să nu mai aplecăm urechile la nici o interpretare, ci noi să fim acum conduși într-o părtășie neîntreruptă cu Domnul și unii cu alții. Dumnezeu să ne învețe, Cuvântul Său și ungerea Sa să rămână în noi, până ce toate lucrurile ne sunt descoperite prin harul Său.

Aș vrea să adresez un cuvânt deosebit tuturor celor ce au venit din Slovacia. Poate că între ei nu sunt numai frații slujitori și cei credincioși, ci poate că a venit cu ei și cineva care încă nu și-a predat în mod conștient viața lui Dumnezeu. Această călătorie să fi meritat osteneala. Aici nu este un loc de excursie, nu-i nimic de văzut. Dar aici este Cuvântul lui Dumnezeu care rămâne în veci. Poate acesta este lucrul care ne deosebește. Dar noi cu adevărat am fi dorit ca dacă cineva încă nu este mântuit, să nu meargă acasă așa. Ci primiți-L pe Domnul, luați-L cu voi. Și de asemenea toți ceilalți care sunt azi aici: dacă voi încă nu credeți... ieri seară am avut niște discuții cu oameni care au venit pentru prima dată. Eu nu știu dacă ei sunt aici în

dimineata asta. Dumnezeu cheamă și noi suntem foarte recunoscători pentru asta. Și de asemenea astăzi El cu siguranță că a chemat.

Și voi, dragii mei frați și surori din Konigretz, vă rog luați cu voi răspunsul lui Dumnezeu, luați-l cu voi pentru toată familia voastră, pentru cei doi fii... Toți care suntem azi aici vrem s-o primim prin credință că Cuvântul lui Dumnezeu este adevărat și că Domnul este în mijlocul nostru, și că se pot împlini toate lucrurile. Cu adevărat se pot împlini toate lucrurile: păcătoșii pot fi mântuiți, cei robiți pot fi eliberați, totul se poate întâmpla. Cei bolnavi pot fi vindecați, toate lucrurile se pot întâmpla. Spuneți-mi o singură adunare a Domnului nostru în care să nu se fi întâmplat nimic. Leproșii au fost curățiți, orbii și-au primit vederea, șchiopii au putut să umble, și celor săraci le-a fost vestită evanghelia. Și chiar și azi se întâmplă tot așa. Să cântăm din nou „Așa cum sunt” apoi ne vom ruga.

Înainte de a ne ruga, aș vrea să vă rog ca nimeni să nu se uite în jur. Oricine vrea să fie amintit în această rugăciune să ridice doar mâna. Este cineva? Oh, pretutindeni. Să cântăm acum cântarea „Aleluia, s-a isprăvit.”

Cu toții știți că uneori noi chemăm în față. Azi nu vreau să fac lucrul acesta, dar dacă cineva are dorința să vină în față pentru a se dedica Domnului, și ca să mărturisească despre lucrul acesta înaintea lui Dumnezeu și a oamenilor, și anume că voi L-ați crezut pe Domnul și vreți să-L urmați, atunci simțiți-vă liberi și veniți. Noi ne rugăm acum și Dumnezeu va binecuvânta.

Doamne scump, Dumnezeul veșnic credincios, ce slăvite sunt lucrările Tale, ce minunat este Cuvântul Tău. Și noi îți mulțumim pentru harul Tău, pentru Duhul Sfânt, pentru ungerea, pentru ungerea Duhului Tău Sfânt care se odihnește peste aceia care au primit Cuvântul Tău. Cuvântul Tău să rămână permanent în noi ca noi să nu păcătuim împotriva Ta prin necredință și ca să nu fim scoși din echilibru. Doamne scump, ascultă-ne azi și adu-ne în echilibru, în armonia divină. Cuvântul Tău să rămână în noi și ungerea ta să ne învețe. Dumnezeului Atotputernic să-I fie aduse mulțumirile, lauda și cinstea și slava, acum și totdeauna. Tot poporul să spună „Aleluia”.

Tot poporul să spună „Amin.” Domnul este credincios. El și-a cercetat poporul din răsăritul cel de sus. Aleluia.